

RÅDETS DIREKTIV**af 22. september 1986****om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit****(87/102/EØF)**

**RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR –**

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Lovgivning på forbrugerkreditområdet i medlemsstaterne er meget forskelligartet;

forskellene i lovgivningen kan føre til konkurrencefordrejninger mellem kreditgivere inden for det fælles marked;

de omtalte forskelle gør det vanskeligt for forbrugerne at opnå en forbrugerkredit i andre medlemsstater; de påvirker de optagne krediters omfang og art og ligeledes købet af varer og tjenesteydelser;

forskellene påvirker følgelig de frie varebevægelser og den fri udveksling af tjenesteydelser baseret på kredit og øver dermed direkte indflydelse på det fælles markeds funktion;

på baggrund af de voksende kreditter, som ydes til forbrugerne i Fællesskabet, vil etablering af et fælles marked for forbrugerkredit være til gavn for forbrugere, kreditgivere, producenter,

grossister og detailhandlere samt leverandører af tjenesteydelser;

det er i Det europæiske økonomiske Fællesskabs programmer for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning (4) bl.a. bestemt, at forbrugerne skal beskyttes mod urimelige kreditvilkår, og at en harmonisering af de almindelige betingelser for forbrugerkredit skal prioriteres højt;

forskelle i lovgivning og praksis medfører uensartet forbrugerbeskyttelse på forbrugerkreditområdet medlemsstaterne imellem;

der er i de senere år sket betydelige ændringer af de kreditformer, som tilbydes og anvendes af forbrugerne; nye former for forbrugerkredit er opstået og udvikles stadig;

forbrugerne bør modtage tilstrækkelige oplysninger om kreditvilkår og kreditomkostningerne og om deres forpligtelser; der bør bl.a. gives oplysninger om de årlige kreditomkostninger i procent, eller, hvis dette ikke er muligt, om de samlede kreditomkostninger, som forbrugeren skal betale; indtil der er truffet afgørelse om en fællesskabsmetode eller -metoder for beregning af de årlige kreditomkostninger i procent, skal medlemsstaterne fortsat kunne anvende gældende metoder eller praksis for beregning af denne procentsats, eller hvis sådanne metoder ikke findes, skal de indføre bestemmelser om meddelelse af de samlede kreditomkostninger til forbrugerne;

kreditvilkårene kan være ufordelagtige for forbrugerne; der kan opnås en bedre beskyttelse